

AVATUD KIRI

Nr. 3 (9)

3. aastakäik

1991

Domine, quo vadis?

Vana legend räägib Peetrusest, kes kristlaste tagakiusamiste ajal otsustas põgeneda Rooma linnast. Väljudes Via Appiale, nägi ta eemalt lähenevat Jeesust. Peetrus langeb hämmastunult ja õnnelikult Jeesuse jalgade ette. «Domine, quo vadis?» (Issand, kuhu sa lähed?), küsib ta. «Lähen ennast laskma teist korda risti lüüa,» vastab Kristus.

Häbistatult tõuseb Peetrus üles. Jeesus kaob. Aga Peetrus läheb tagasi oma kaasusklike juurde. Peagi ta vahistatakse ja lüüakse risti.

«Ma ei ole väärt, et mind nõnda risti lüüakse, kui minu Issandat. Lööge mind risti pea alaspidi.»

Nõnda ka sündis.

Möödunud aastate valu

«Ja siis antakse teid viletsusse ja teid tapetakse ja te olete kõigi rahvaste all minu nime pärast.» Mt. 24.9.

Pisut ebaseeldiv perspektiiv, kas pole? Kuidas see üldse nii saab olla! Jumal on ju kõikväeline ja pealegi armastab Ta inimest nii väga! Kuidas siis «antakse teid viletsusse»? Ka usklikud räägivad, et Jumal lahendab kõik nende probleemid, olgu need füüsilist või hingelist laadi.

Milles on asi? Kas silmakirjalikus või pettus? Ei, Jumal ei ole ühekohtune. Tema ise on maitsnud suurimat mittemõistmist ja vihkamist, kui Ta saatis siia maailma oma Poja — Jeesus Kristuse. Jeesus ja Isa olid üks. Ta lubas isegi oma Poega piinata, risti lüüa ja

surra. Ometi ei suutnud ükski inimene tõestada Jeesuse süüd. Patused hukkasid süütu! Just nii tuli meile lunastus.

Juba enne Kolgata sündmusi hoilatas Jeesus: «Pidage meeles seda sõna, mis ma teile olen öelnud: ei ole ori suurem oma isandast! On nemad mind taga kiusanud, siis nad kiusavad teidki taga.» Jh. 15.20.

Nii ka sündis. Kuulutus ristilöödud Kristusest jõudis kuulutlenu linnast linn, maalt maale, südamest südamesse ja seda halastamatus ja paganlusest täidetud Rooma impeeriumis! Peagi algas kohutav kristlaste tagakiusamine. Keiser Nero otsustas oma riigi sellest sektist täielikult puhastada, andes korralduse hävitada kristlasi kõikjal, kus neid leidis. Nende varandus aga konfiskeeriti. Inimesi vangistati, tapeti, heideti amfiteatrites kiskjate ette või tehti õigusteta orjadeks. Kõigele sellele vaatamata ristikogudus ei vähenenud vaid kasvas. Võime vaid imetleda tolleaegsete kristlaste usujulgust.

Tagakiusamise periood kestis vahelduva intensiivsusega mitu sajandit, lõppedes alles keiser Constantine ristiusku pöördumisega. Algas koguduse kiire kasv, kuid kahjuks hakkas kaduma endine tuline

usuvaime. Kogudusse astusid paljud võimukandjad ja rikkad, kellele aga Kristuse andlikkus jäi võõraks. Nii muutus ristikogudus kivinenuks, sallimatuks teisitimõtlete suhtes. Järgnesid võitlused nn. ketserlusega ja nõiajahid. Kiriku pea kuulutas end Jumala Poja asemikuks maa peal. Paljud Jumala tõelised pojad ja tütreid kannatasid tagakiusamist valitseva kiriku poolt keskajal.

Selliseid kristlastele raskeid perioode on siin-seal maailmas olnud meie ajani välja. Ka Nõukogude Liidus oli see veel lähiminek. Seda kõike on Jumal sallinud, kuid pange tähele, raskused ei ole lõpetanud kuulutust ristilöödud Jeesusest! Pigem vastupidi, tagakiusamise aegadel on kogudus olnud elav ja puhas. Jumal ei võta ühtki inimest siit ilma selle pärast ära ega ümbritse teda ka sellise kaitsemüüri, kust ükski raskus või kiusatus üle ei pääse. Just need viimased ongi, mis kujundavad kristlases kannatliku ja pühitsetud iseloomu. Kunagi ei või me mõelda, et Jumal on meid unustanud, või et meie raskused on liiga suured. Kui Taevane Isa ei hoiu oma lapsi, siis nad ei suudaks tõepoolest püsida.

«Veereta Jehoova peale oma tee ja looda tema peale; küll ta toimetab kõik hästi!» Laul 37.5.

RAIMU KURIS

KUHU LÄHED, KRISTLANE?

Suurinkvisiitor Thomas de Torquemada (1420—1498) lasi oma ametisoleku ajal Hispaanias hukata umbes 10 000 teisitimõtletjat. Enamik nendest põletati tuleriidal elusalt. Süüks pandi neile mittenoustumine katoliku kiriku õpetusega. Ometi oli kirik ise sajandite jooksul piibellikult aluselt kõrvale nihkunud. Juba kolmandal aastasajal saavutas kreeka-rooma paganluse kirikusse imbumine oma kõrgpunkti (Heussi, Kirchengeschichte 86). Lugematud paganlikud kombed ja mõisted võeti ajapikku sealt üle: tsölbaat (iseloomulik lamaismille), tonsuur (Isise ebajumalakultusest), pölvide kummardamine ja kandmine rongkäikudel, reliikviade austamine, palverännakud. Maagide ja nõidade kultuse asemele ilmus kirikusse vaimulik müstika. Mida barbaarsemaks muutus aeg, seda tugevamaks sai usk imettegevatesse isikutesse ja üllloomulikesse nähtustesse. Õpetused hauatagusest elust ja hingede rändamisest võeti üle põhiliselt egiptuse surnute kultusest. Sellele lisati veel hirmsad ähvardused igavesest põlemisest põrgutules. 13. sajandil keelati lihtlikemetele Piibli lugemine ja seletamine.

M. Luther alustas reformatsiooni, et puhastada kirikut paganluse saastast ja juhtida inimesed tagasi Piibli juurde. Kuna ta ise oli katoliku preester, ei soovinud ta kiri-

kust lahkuda, vaid püüdis reformatsiooni läbi viia kiriku siseselt. Kahjuks polnud see võimalik, sest katoliiklus oli lootusetult segunenud paganlusega. Lutheril tuli katoliku kirikust lahkuda. Ta jõudis järeldusele, et paavstlus on tõeline «Antikristus».

Kuidas suhtub tänapäeva protestantlik kirik katoliiklusesse? Euroopa mandrilt põgenenud protestandid rajasid Uues Maailmas oma riigi — Ameerika Ühendriigid. Kirjutamata seaduseks sai, et ükski katoliiklane ei tohtinud astuda kõrgesse riigiametisse. Veel 1960. aasta valimiskampaania ajal pidi John F. Kennedy katkestama sidemed katoliku kirikuga, et saada presidendiks. «Kui paavst oleks tulnud

Ühendriikidesse selle maa esimese saja aasta kestel, oleks rahvahulk ta lintsinud», kirjutab M. Moore (Hands across the Gulf, 1987). Sellsama raamatu ilmumise ajal aga viibis paavst Johannes Paulus II kümme päeva Ameerika mandril. Billy Graham kirjutas siis: «Paavst on võitnud miljonite protestantide südamed. Näib, et ta on saanud maailma moraalseks juhiks.»

Paavsti külaskäik oli loogiline jätk eelnenud sündmustele. Juba 1939. aastal vahetati saadikuid Püha Tooli ja Ühendriikide vahel. Selle vastu protesteerisid kõik protestantlikud kirikud. Adventkoguduste Generaalnõukogu president McElhany saatis isikliku protestikirja president Rooseveltile. Kuid 1984. aastal seadis president Ronald Reagan Vatikaniga sisse juba püsivad

(Järg 4. lk.)

Johannes Paulus II ja Ronald Reagan.

Teisitimõtlejaid kommunismi ehitavas Liidus

AUGUST PAAL

A. Paal levitas adventkirjandust siin ja sealpool Narva jõge. Revolutsiooni tulles jäi ta Venemaale. Ta mõtles endale kodu rajada Lääne-Siberi eesti asunduskülas. Kutsuti aga

evangeellumitööle ja nii tuli tal hakata rändama paigast paika mööda suurt ja avarat Siberimaad.

Põllumajanduse sunniviisilise kollektiviseerimise päevad kujunesid raskeks katsumuseks adventsklikele. Sisse seati viiepäevane töönädal, millele järgnes üks vaba päev. Adventjutlustajaid, kes kuulutasid Jumala õnnistatud hingamispäeva pühitsemist laupäeval, jälitati visalt.

Augusta Paalile, kes rongi tuleku ootel raudteejaamas pisut tukastama jäi, ilmus poolunes pilt verekoertest, kes teda, hambad irevil, ootavad just selles raudteejaamas, kuhu tema sõitma pidi. Ta vahetas sihtkohta. Hoiatus osutus tõepoolest õigeks.

Koguduse liige A. Rebane peitis White).

Kord A. Paali jälitajate eest oma keldrisse. Akendest paistis keldrisse küllaldaselt valgust. A. Paal kükitas seina ääres. Ta kuulis, kuidas keldri luuk järsu liigutusega lahti tõmmati. Avastatud! Ta tahtis püsti tõusta, aga tundis samas, nagu oleks kellegi raske käsi tema õlale langenud.

«Ei siin ole kedagi!» kuuldusid sõnad ja luuk langes jälle kinni. See oli Jumala käsi, mis teda paigale jääma sundis.

Semipalatinski vanglas uuriti põhjalikult tema kõnede kavasid. Muuseas huvitas uurijaid: «Ütle, kes jääb võitjaks sõjas?»

«Maailma viimases sõjas jääb võitjaks Kristus!» vastas August Paal.

«Kuule, sa mine ja istu veel ja mõtle hästi järele!»

Kord tuli tal märjas vett läbi nirisevas putkas õõ läbi pesuväel istuda.

Üldiselt ei tahtnud ta oma vanglakannatustest, mida tal kaheksateist korda läbi teha tuli, palju rääkida.

Kui August Paal Barnauli vanglasse suleti, ütles ta:

«Siit mina enam eluga välja ei tule! Räägin neile Jumala Sõna nii selgesti kui võimalik, teed tagasi mul enam pole!»

Siiski ta vabastati. Lükati näiljast nõrkenuna Siberi talvepakasesse. August suutis liikuda vaid neljakäpukil. Üks eideke möödus temast, ahhetas ja toppis talle taskusse paar keedetud kartulit. Käed aga ei paendunud enam niipalju, et kartul välja võtta ja suhu panna. Kui ta ühe maja uksele toetus, vajus see lahti. Perenaise hirmunud kiljatuse peale hüppas mees teisest toast välja.

«Halastage, inimesed! Ma ei ole kurjategija!»

Peremees tõstis ta toolile. Paal nimetas talle ühe tuttava uskliku

addressi ja varsti oligi see kelguga kohal. Soojas toas hakati teda ettevaatlikult tillukeste toiduportsjonitega toitutama. Ja jällegi taastus jõud.

August Paal töötas Siberi misjonipõllul kõrge vanuseni. Ametisse õnnistati ta alles 1944. aastal, sest olukorrad ei lubanud seda varem teha.

Oma elu lõpuaastatel rääkis ta kogudusele Jumala Sõna istudes. Viimased kaks nädalat lebas ta voodil suletud silmadega.

«Ei, ma ei maga. Olen väsinud ja nõnda on hea olla.»

Enne surma avas ta korraks veel silmad ja ütles selgel häälel.

«Ma olen head usuvõtlemist võidelnud. Ma olen usku kinni pidanud. Mis muud veel — õigusekroon on mulle tallele pandud, mis mulle Issand, õige kohtumõistja, tulemise päeval tahab anda. Aga mitte üksipäinis mulle, vaid ka kõigile, kes tema tulemist armastavad.»

Adventmisjonär August Paal suri 6. augustil 1954. aastal.

«Saatan... näeb oma ees üht kindlust, mis on ligipääsmatu tema kavalusele ja pettusele. Need... on talle mõistmatuks saladuseks.» (E. G.

JAKOB JURIKSON

tuli 1898. aastal Peterburgist Tallinna, et kuulutada seal adventtõde. Kahe aasta pärast siirdus ta Paide ja pani seal aluse adventkogudusele. Tema taotluse peale,

mille ta saatis Peterburgi senatisse, anti luba adventkuulutuse levitamiseks kogu Venemaal. Tartu konverentsil 1910. aastal õnnistati ta ametisse ja saadeti tööle Omskisse. Tema oli see, kes seal jutlustajatõesse kutsus ka August Paali. J. Jurikson töötas evangeeliumitöös palju aastaid. Repressioon'aastatel on temast vähe kuulda. Ilmselt igatsus kodumaa järele tõi teda enne Teist maailmasõda Eesti piiri lähiste. 1942. aastal, kui sekselased Narva-tagused alad vallutasid, avanes Juriksonil võimalus sõita Eestisse. Tal tuli teatud aeg olla Tallinnas karantii- nis, kust ta aga kaugemale ei saanudki, vaid ta suri seal.

JAAN PAHLA

sai 1901. aastal usklikuks Paides. Noore ja energilise mehena läks ta kohe äsjaleitud valgust teistele viima. Algul te- gutses ta Tallin- nas, hiljem aga siirdus J. Jurik-

soni eeskujul Venemaale. Ta töötas jutlustajana ka Ukrainas, hiljem Volossovos ja Gatšinas. Kahjuks tekkis tal perekonnas arusaamatusi seoses naise haigestumise ja psühhiaatria- haiglasse suunamisega. Vennad kee- läsid tal jutlustamise ja 1936—1937 aastate paiku jäi ta kadunuks.

LUDVIG NIKKAR (HALLANG)

1917. aastal Sa- raatovis toimunud ülevenemaalise adventkoguduste konverentsi otsu- sel saadeti Narva koguduse jutlus- taja Ludvig Nik- kar Ida-Siberi põllu esimeheks.

Töö Irkutski linnas edeneda ei taht- nud. Ta otsustas katsetada väikeses Tugu-Tui asulas Baikali ida-kaldal. Külarahvaga kontakti loomiseks hakkas ta nende jalanõusid paran- dama, tema naine aga haigeid toht- terdama. Nikkar lasi kõvera otsaga nõelal usinasti välkuda ja selgitas sealjuures Piibli prohvetikuulutusi. Küla noored istusid karjas tema ümber.

«Ehitame siia päris oma kirikul» tegi Nikkar neile ettepaneku. Noo- red olid õhinal nõus. Kui kirik val- mis sai, hakkasid seal toimuma jumalateenistused. Nikkarist sai küla mõjukas isik.

Kui algas kodusõda, katkesid palga saamise võimalused keskusest. Kellel polnud isiklikku maad, neid ahistasid puudus ja nälg. Tugu-Tui rahvas elas esialgu veel jõukalt. Kuid Nikkarite peres oli hetki, mil nad ei teadnud, mida lauale panna.

Õhtul ütles peremees: «Täna, lap- sed, ei ole meil midagi enam süüa!»

Lapsed vingusid ega tahtnud tüh- ja kõhuga magama minna. Ema kogus nad enda ümber ja koos palusid nad Jeesust saata neile toitu. Nende palveid kuuldi. Enne veel kui ilm pimenes, jõudis kohale toidutooja, üleni täistuisanud ja jääpurikais habemega.

«Mulle anti nagu südamesse, et teil vist pole enam midagi süüa. Mitte ei saanud rahu, hakkasin tu- lema. Siin on leib, õh jahu ja veel muudki.»

Enne opteerumist Eestisse kutsus Nikkar rahva kokku ja rääkis:

«Ma ei ole teilt Jumala Sõna kuulutamise eest palka võtnud. Kui teile saadetakse uus jutlustaja, siis ärge laske temal liig kitsaid päevi üle elada.» Rahvas nuttis.

Eestist saatis Nikkar veel mitmeid pakke Siberi vangilaagritesse hä- dasolijaile.

Kas usute või mitte...

«Langegu tuhat su kõrvalt ja kümme tuhat su paremalt poolt, sinu külge see ei puutu!»

(Ps. 91,7)

1941. aasta juunikuul viimasel ööl äratas mind miilitsa koputus uksele, ulatati sõjaväkke ilmumise kutse. Koguneda tuli kohe Lauluväljakule. Seal suundusime marsisammul sadamasse — kümned tuhanded noored eesti mehed, saatjais nutvad emad, isad, vennad ja õed.

Tuhandete elud kustusid Venemaa tööpataljonides veel enne, kui nad rindele jõudsid. Möllasid düsenteeria ja malaaria. Minul tuli neljast sõja-aastast viibida haiglates kaks ja pool aastat. Tänu Jumalale, mind hoidsid need haiglapäevad eemale suurest tapatalgust! Pärast haiglast väljumist määrati mind tagavarapoiku.

Lõpuks siiski hakati kasutama ka tagavarapoigu mehi. See oli 1944. aasta oktoobrikuul algul, kui saabusime ärapälenud Narva, sealt edasi Saaremaale. Meid saadeti Sõrve sääre kitsamale kohale, kus olime kolm nädalat lageda taeva all. Seal oli minu sõja-aastate kaks kõige raskemat päeva. 23. novembri hommikul tuli polgu komandör ja ütles:

«Poisid, täna on saabunud väga tähtis ülesanne: sakslased tuleb Eestimaa pinnalt välja ajada!»

Mõtlesin siis, et viskan seljakoti ära — on kergem joosta. Aga Jumal andis mulle märku, et ma seda ei teeks.

Kell kümme hakkasid katjuusad nii kõvasti «rääkima», et terve mets näis põlevat. Pealetungile läks

kahurvägi ja muu tehnikat. Oli kohutav hirm. Kuid ma usaldasin ennast täielikult Taevaisa hoole alla. Tapma ma niikuinii keedagi ei hakka. Minu kätte anti kergekuulipilduja. Palusin oma südames:

«Tee, armas Taevaisa, nii, et ma kohe kergelt haavata saaksin!»

Samas tuligi vastus — haavata sai hoopis minu tapariist — kergekuulipilduja. Miinikiid tabas teda ja ta langes rivist välja. Minu elu hoidsid inglid. Rooduvanem ütles:

«Võta tahapoole!»

Mulle anti saksa püss, aga sellel polnud jälle padruneid.

Sellest lahingust jäi järele väga vähe mehi. Sõime parajasti oma katelokkidest putru ja jõudsime vaevu need oma seljakottidesse toppida, kui märkasime meie poole jooksvaid sakslasi. Varjusime mingi valli taha. Veetsime seal öö koos teiste imekombel ellujäänutega. Kui ma hommikul oma seljakoti lahti võtsin, leidsin oma katelokist kaks kuuli. Nüüd mõistsin, miks ma ei pidanud oma seljakotti maha jätma. See oli sõja viimane päev Eesti. Sakslased põgenesid laevadel Kuramaa suunas.

Kas usute või mitte — sõja 1418 päeva möödusid ja mina ei olnud püssist ühtegi pauku lasknud!

ELMAR KRIIK

OHTLIKUL PIIRILÕIGUL

Vaid pikkamööda jõuab Jean Weidner tihedas põõsastikus edasi. Väsinult ja nälgijana tuigub ta mööda kitsast jalgrada. Tema tee

viib Saleve mäemassiivi kaudu Genfi. Mingil juhul ei tohi piirivalvurid teda avastada, kuna tal on kaasas põgenike nimekiri Sveitsi immigratsiooniameti jaoks. On ülmalt ohtlik selle sattumine ebaõigesse kätte.

Hetkeks Jean peatub, et tõmmata hinge tagasi. Ees kerkib Saleve järsk sein. Ta tunneb selle kõiki saladusi. On üks koht, kus piiripunkti teda ei nähta. Siit on veel kuus kilomeetrit La Groisette'ni, küalani Prantsuse—Sveitsi piiril. Mäestikust paistab hästi Genf, mis särab päikeses kui kalliskivi. A'll kusagil on aga piir. Tal pole aega nautida loodusil. Siin lähedal asub Collonges' adventistide kool, kus ootab teda grupp juudipõgenikke. Nad kardavad, et neid avastatakse. Veel sel ööl tuleb nad üle piiri

viia. Gestaapo on piirivalvet tugevdanud. Tarvis on rutata.

Jean Weidner sündis 1912. aastal adventistlaste perekonnas. Oppides Hollandis hakkas ta mõistma, miks ja kuidas pidi aidatama tagakiusatuid. Sellel maal oli kauaaegne traditsioon aidata kõiki hädasolijaid, olgu need siis hugenotid, juudid või inglise põgenikud Uude Maailma. J. Weidner rääkis:

«Ma olen õppinud inimesi mitte ainult passiivselt respektseerima, vaid nende heaks ka aktiivselt tegeutama.»

Weidner vahistati mitmel korral, kuid alati õnnestus tal põgeneda. Pärast sõda tegutses ta väsimatult edasi kaasinimese heaks. Ta on saanud oma inimarmastusliku töö eest mitmed autasud. Nende kohta ütles ta:

«Autasud on väga kenad, kuid kõige tähtsam on inimene.»

(Weichselstellungen)

Ole abiks!

Timbuktu ja Mali pealinna Bamako vahel asub väike Doni küla. Külal, kus elab viiskümmend perekonda, on palju raskusi pealetungiva Saharaga. Veepuudus, liivatormid, kõhuhaigused, kevadiste vete poolt ärauhutatud põllupind, nälg...

Noor Doni poiss Diarra otsustas külast lahkuda, et leida tööd Bamakos. Seal kohtas ta ADRA (advent-

abi organisatsioon) direktorit Larry Mahlumi. Adventistide elustiilist haaratuna lasi ta end ristida ja sai usklikuks.

Koos Larry Mahlumiga siirdus ta tagasi kodukülla, et teha mis võimalik küla abistamiseks. Neil oli pikki kõnelusi külavanemaga. Vajalik oli koguda vihmaperioodil veetagavara, tammiga kaitsta põllupinda ja sundida kõrb taganema. ADRA ja USA saatkond otsustasid annetada 35 000 dollarit tammi ehitamiseks, mille taha vett koguda ja mitte lasta sel viljakat pinda

ära uhtuda.

Kui tamm valmis, laius selle taga suurepärane roheline maapind. Kae- vud ei jäänud enam kuivaks ja janu ei vaevanud enam inimesi. Külal hakkasid kasvama lopsakad viljapuud.

ADRA abil on leevendatud paljusid hädasid kogu maailmas, on toodud abi loodusõnnetuste ohvritele ja jagatud rõõmu abivajajatele. Tagakiusamiste asemele on tulnud halastus ja leppimine.

(Adventist Review)

MEIE KÜLALISI

WILJAM AITTALA

Pensionil viibiv endine Soome adventkoguduste uniooni esimees Wiljam Aittala koos abikaasa Si-nikkaga külastas Saaremaad 12.–19. augustil 1991. a.

Soomlastel olevat huvi tekkinud Saaremaa vastu seoses G. Otsa lauludega sellest maast. Juba mitu aastat igatses W. Aittala külastada meie saart. Teoks sai see alles tänavu. Tema oli esimene soome adventkoguduste pastor, kes siia, nende mõttes eksootilise paika, jõudis.

Päevad juhtusid olema ilusad ja päikesepaistelised. W. Aittala jutustas kirikus, haiglas ja vanadekodus. Tema innustav olek kutsus üles olema meid rõõmsad ja tänulikud kõige eest, mis Jumal on meile jaganud. Koos abikaasaga õpetas ta kogudusele rõõmsa soomekeelse ülistuslaulu «Nii hüvä Herraamme on».

Nad külastasid veel Kuressaare lossi, Smuuli majamuuseumi ja käisid Viidumäe looduskaitsealal. Seal nägid nad ka endiste pidalitöbiste eluasemete majavundamente ja seal kasvavaid haruldasi taime-liike.

Kogesime uuesti, et Jumala viimane kuulutus on kõiges maailmas ühtne, ja et «See töö on sinu, Jeesus Krist'».

VELLO KOTTER

Elevust pakkuv sündmus leidis aset septembri lõpul, kui usuteaduste doktor Vello Kotter koos abikaasa Donnaga külastas Saaremaad. Koosolekuid pidas ta Karja tänava kirikus. Teemaks oli «Piibel ja arheologia». Ettekandeid eustasid värvilised slaidid Palestiinast, Jeruusalemmast ja Qumrani koo-bastest, kust on leitud vanaaegseid Piibli käsikirju.

Vello Kotter oli sunnitud lahku-ma Eestist väikese poisina 1944. aastal. Sellest ajast alates sai tema kodukeeleks inglise keel. Siin kõ-neles ta jälle eesti keeles ja kuigi ta paljusid sõnu ei mäletanud, oi ta säilitanud mõnusa eestipärase häälduse.

Saaremaalkäik oli Vello Kotterile kõrvalpõikeks — ta oli pidamas äratuskoosolekuid Tallinnas. Nende koosolekute tulemusena ristiti Tai-linna koguduses üle viiekümne inimese.

Helge mälestus abielupaar Kotte-rile jäi ringsõidust Saaremaa kau-nitese paikadesse.

Meie rõõm oli vastastikune ja pa'ves saatsime neid teele vastu uutele misjonitöödele.

R. VOOKALJU

KUHU LÄHED...

(Algus 2. lk.)

diplomaatilised suhted.

Tänavu, Püha Birgitta mälestus-päeval lugesid paavst ja kaks lu-terliku kiriku peapiiskoppi koos Roomas rahvale Piiblit. Juba rää-gitakse ühiste armulaudade võima-likkusest. Paljud luterliku kiriku pastorid on omaks võtnud õpetuse elust pärast surma. See õpetus on väga sarnane tõekspidamisega Neitsi Maarja surematusest ja pa-ganluse levinud mõistega hingede rändamisest. Mida siin veel rääki-da pühapäeva pühitsemisest ja laste ristimisest, mis on ammugi juba kiriklikesse traditsioonidesse sisse juurdunud. Kuhu on jäänud M. Lutheri kindel, obligatoorne põhi-mõte: «Piibel ja ainult Piibel. See raamat peab olema meie usu alu-seks.» Tänapäeval on Piibliga võrd-sele tasemele seatud kiriklikud tra-ditsioonid. Viimastele antakse mõ-nikord isegi eeliseisuna.

Üldse ei ole paganluse sissetung

ristiusku enam mingi ime. Meenu-tame siin kasvõi dalai-laama kü-lastust, tema esinemisi kirikute altarites ja järvede ning inimeste õnnistamisi (õitsimisi). Ilmselt oli sellega tegemist juba muistses Iisraelis, sest prohvet Jesaja kirju-tab: «Nad on täis idamaa kombeid ja nõiuvad vilistide sarnaselt» (Js. 2,6). Kuhu on jäänud protestantlik vaim ja kristliku religiooni puhtus? Kas peab M. Luther uuesti tulema ja uue reformatsiooniga alustama?

Aga see kõik on aja tunnustäht. Juba sada aastat tagasi kirjutas E. G. White Vaimust inspireeritult: «Kui protestantism sirutab käe üle lõhe, et haarata kinni Rooma võimu käest, kui ta astub üle ku-ristiku, et käsikäes spiritismiga käia, kui selle kolmekordse ühen-duse mõjul kõrvaldab Ameerika protestantliku ja vabariikliku riigi-korralduse põhimõtte, tehes eeltööd paavstluse eksituste ja pettuse le-vitamiseks, siis võime teada, et aeg saatana imekspandavaks tegutse-miseks on tulnud ja ots on ligi» (Tunnistused, 237).

VOLDEMAR VIIRSALU

Info

Kuressaare kultuurimaja õppeklassis alustab õppusi järjekordne **KRISTLIKE PÕHIMÕTETE ÕPPIMISE RÜHM.**

Ootame kursusele vähemalt 16-aas-taseid saarlasi. Õppused toimuvad 15-nel pühapäeval algusega kell 12. Esimene kokkutulek on 12. jaanuaril 1992. a. kell 12. Oppemaks 20 rbl.

Eelregistreerimine ja info tööpä-viti tel. 55 420.

On alanud G. Vandemani «MÄS-SAV PLANEET» (ilmub kolmeosalisena) ettetellimine. Lähemal ajal ilmuva I osa ettemaksu võtavad vastu sp. adventistide kohalikud kogudused (Kuressaares Piiri tn. 37, tel. 55 420).

SP adventistide koguduse liikmetel on võimalik kuni 15. 01. 1992. a. regist-reerida kohalikus koguduses 10-päe-vaseks sõiduks 1995. aasta suvel

SPA PEAKONVERENTSI KOKKUTULEKULE HOLLANDIS.
Vajalik sõiduraha + 300 USD.

Algamas on kirjaliku piiblikursuse «PIIBEL AVANEV» kordussari. Osa-võtusoovi saamisel saadab kirjaliku piiblikursuse toimkond postiga esi-mese värvitruukis õppevihiku. Kui olete läbi töötanud kõik 25 õppevi-hikut, saate mälestuseks kauni tun-nistuse kursuse lõpetamise kohta. Teile pakutakse ka võimalust osaleda piiblikursuse poolt korraldatavas piibliagrasis.

EELTEADE

Algamas on uus kirjakursus «Piibel ja arheologia». Kasutusel on 10 illustreeritud õppevihikut. Trükiarvu kindlaksmääramiseks ootame teie osa-võtuavaldusi.

Kursused on tasuta. Osavõtuavaldus saata ühel alljärgnevatest aadressi-dest:

200001 Tallinn, Mere pst. 3, Ad-ventkirik, «KIRJALIK PIIBLIKUR-SUS».

202400 Tartu, Linda tn. 9, «KIR-JALIK PIIBLIKURSUS».

SP Adventistide Kuressaare Kogudus mälestab usukaaslast **AUGUST KORSI** ja avaldab südamlikku kaas-tunnet omastele.

SP Adventistide Kuressaare Koguduse väljaanne

Toimetaja VOLDEMAR VIIRSALU

Toimetus: 203300 Kuressaare, Piiri 37, Trükipoognaid 0,5. Trükiarv 3000. Tell. nr. 1889. «Saarte Trü-kikoda» Kuressaare, Komandandi I. Hind 60 kop.

AVATUD KIRI

Kalender 1992

JAANUAR

P	E	T	K	N	R	L
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

VEEBRUAR

P	E	T	K	N	R	L
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

MÄRTS

P	E	T	K	N	R	L
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

APRILL

P	E	T	K	N	R	L
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

MAI

P	E	T	K	N	R	L
31						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

JUUNI

P	E	T	K	N	R	L
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

JUULI

P	E	T	K	N	R	L
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

AUGUST

P	E	T	K	N	R	L
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

SEPTEMBER

P	E	T	K	N	R	L
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

OKTOOBER

P	E	T	K	N	R	L
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

NOVEMBER

P	E	T	K	N	R	L
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

DETSEMBER

P	E	T	K	N	R	L
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	